Ч. 152. Второк 21 (8) липня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Подорож президента француской републики. — Німецкий історик про всхідну політику Німеччини. — З Балкану.

В суботу приїхав до Дункерки президент Франциї Фаллієр, котрого повитали власти, аби удати ся в свою заповіджену подорож до Росиї. Відповідаючи на промову бурмістра, президент підніс, що розпочинає свою подорож іменем Франциї, аби скріпити союз францускоросийский, від чого зависять добрі відносини в Европі і удержанє мира в сьвіті. Відтак сказав, що удасть ся також до Скандинавії і по тій подорожи надіє ся хороших успіхів для господарских інтересів Франциї. По полудни пращаний сердечно населенєм, відплив президент разом з міністром заграничних справ Пішоном на повне море.

Відомий історик німецкий в липскім университеті Лямпрехт, виголосив про всхідну політику Німеччини перед 10.000-им збором відчит, в котрім схарактеризував сучасне положенє Німеччини і єї змаганя у всхідній політиці. „Ми стали сьвітовою силою як Франция, Росия і Анґлія. Тому ті держави намагають ся тепер нас згнобити і зачинити нам і Австриї (о скілько она витреває з нами в союзі) дорогу до близшого Всходу. В тій цили порозуміли ся ті держави поміж собою під проводом Анґлиї. Чи поведе ся сему союзови відтяти нас від краю, в котрім ми бажаємо умістити наші капітали? А коли поведе ся, то де найдемо усте для наших сил? Північною Африкою поділили ся Анґлія, Франция і Італія. Те саме намагає ся Анґлія і Росия зробити з Туреччиною, з Персиєю і Афґаністаном. Наша будуччина сегодня звязана з македоньскою справою. Щоби побідно вийти з сеї боротьби (о скільки дійти може до оружної розправи), повинен весь нарід переняти ся важностию всхідного питаня. Не повинні ми сего закривати перед собою, що будучі роки можуть для нас стати дуже критичними, бо розходить ся ні менше, ні більшо, а о великодержавне становище, бути або не бути для нашого народу. Най сьвіт дізнає ся, що ми готові боронити своїх прав до скону. Не забираємо нічиєї власности, але хто схоче загорнути нашу, „най сего чорт возьме".

Події послідних днів на Балканьскім півострові стають певним доказом, що тамошний вулькан починає знов відзивати ся грізно. В турецкім войску проявив ся явний бунт. Як вже доношено, утік з монастирскої залоги один офіцир і утворив з своїми прихильниками ватагу ворохобників. Ґенерал Шемзіпаша хотів ту ватагу зловити, але єго власне войско оперло ся тому намірови, а коли він пустив ся з малим відділом за бунтівничою ватагою, застрілено єго скритоубийчим способом. Убийником як звіщають, був офіцир, котрий з двацятьма товаришами утік з турецкого войска до бунтівничої ватаги, до котрого опісля пристав цілий баталіон стрільців. По тих подіях наспіла вість, що до бунтівників перейшов в Скоплю дивізийний ґенерал. Турецке правительство бажало з підмогою войскового духовника розвідати ціле положенє, але як раз в дорозі з Солуня до Царгорода тяжко ранено того духовника, котрий мав подати правительству свої поміченя.

Всї ті прояви суть наслідками довголітного невдоволеня, викликаного відносинами в турецкім войску. Турецкий вояк не дістає нераз цілими місяцями належної єму плати, не має відповідної поживи анї потрібної одежі і то приневолює єго нераз собі самому самовільно все те роздобути. При всіх тих відносинах можна ще чудувати ся, що ті голодні і обдерті турецкі вояки сповняли вірно і точно войскову службу. Але сим невдоволенєм, яким накипіла душа турецкого вояка, покористували ся тепер люди новітних поглядів і змагань

5)

ВАЖКЕ ЗЕРНО.

(З ческого — Ф. Свободи).

(Конець).

— І що тобі стрілило до голови — питала мати — зрікати ся для Лянди грунту?

— Та они казали... ну, та що — відповів Осип, здвигаючи раменами — казали мені, що так буде добре.

— То циган, той Лянда, то злодій... не дурно в него червона голова.

Осип пристанув.

— Ну, мамо, я вертаю ся — сказав і почервонів ся сильно.

— Може кортить тебе знову на поле? Ти дурак! Темний, ой темний як твій тато. Боїш ся може кого?

Осип стояв збентежений.

— Не сьмієш кусник дороги мене відпровадити? Що тобі залежить на матери! Але для от-тамтої гарувати то біжиш? Ну, йди, синку — сказала сердито і подала Осипови руку.

— Я вже йду — сказав, поцілував єї в руки, а потім хотів поцілувати в лице, але нагле аж в сій хвили зрозумів послідні єї слова, біль стиснув єго серце і він розплакав ся. Хвилину держали ся за руки і обоїм спливали по щоках сльози.

— Ну, то я піду ще трохи за село — сказав Осип.

По дорозі напоминала єго остро мати, щоби не брав ся більше до жадної роботи, і випитувала ся взагалі про цілу господарку; хотіла вкінци знати, чи він мусить робити всьо сам, без нічиєї помочи. Він оповів всьо і єму стало лекше.

О шестій годині вернув ся на подвірє. Прийшов немов засоромлений та затревожений, і єму здавало ся, що допустив ся чогось злого. Насамперед повів очима на стодолу і зжахнув ся.

Віз вже поїхав.

Нустив ся до города. На дерев'яній лавочці в тіни дерева сиділа єго жінка і читала календар. Єї мягкі, гладкі щоки були дрібку розгорячені. Внучок порпав ніжкою в траві. Осип підійшов так далеко, скільки було треба, аби єго побачили. Однак жінка не зважала на него і читала дальше календар спокійно, якби Осипа там не було. Він покрутив ся сюди й туди, а вкінци вийшов на город.

— Він поїхав? — спитав непевно.

— Що ти кажеш? — спитала холодно жінка, підводячи добре віджизлене лице.

— Та віз... вже поїхав?

— Хто такий?

— Віз.

— Лянда поїхав, ти можеш забрати ся.

— Гадаєш — на поле? За ним?

— О ні, то ні, можеш собі геть забрати ся! Іди до дому і жалуй ся, іди!

Осип віддихав важко. Дивив ся просто на вершки малого винограду, що пняв ся вздовж муру, і мовчав.

— Іди вже, іди! Не маєш тут чого більше шукати. Лянда казав, що викине тебе на улицю, як тебе тут побачить!

Осип згорбив ся. Єго добродушні, водністо сині очи споглядали сумно.

— Ну, ідеш раз! Марш! — заскреготала жінка — ще мені діти настрашиш!

Осип спустив голову і повільною ходою, немов отягаючись або лиш з трудом відриваючись з місця, поволік з подвіря.

V.

Далеко на поля поплів ся. Щось гнало єго до ліса, недалеко великого поля, де власне Лянда з жінкою вязали снопи. Усів на мох і з розгоряченим лицем дивив ся, як на поли жентщини увихались коло снопів, а Лянда їздив з возом від одного полукіпка до другого. І Осипови зробило ся жаль своєї жінки, начеб зробив їй щось злого. Несьміла, тиха, але жива любов відозвала ся на дні єго душі. Хвилями перемагав гнів, але зараз таки єму пригадала ся жінка, що являла ся чимсь ліпшим, богатшим, визначнійшим і єму стало тужно за нею. Потім прийшли єму до голови инші гадки. Хотів сю ніч провести в лісї. Але біль і гнів перемогли єго знову, коли глянув на поле, де перед полуднем ще він накладав збіже а де тепер на жовтій стерни відбивали ся білі запаски і сині спідниці. Він зжахнув ся, зворушений до глубини душі, тремтячи з болю і сорому.

молодотурецкі апостоли, котрі змагають до перестрою Туреччини на конституцийній основі. Збігці з турецкого войска громадять ся в горах, творять бунтівничі ватаги і під проводом офіцирів домагають ся, щоби завести рівноправність християн з музулманами.

Тепер ще годі оцінити досяглости сего новітного руху, котрий змагає до віднови погребаної перед трийцяти роками ідеї турецкої конституциї. Нема однако сумніву, що державний перестрій в Росиї і в Персиї насунули неодному Туркови гадку такого перестрою Туреччини. Як довго Австрия і Росия на основі мірцштеґскої умови намагали ся переводити реформи в Македонії, було се Туреччині немило, однако все те не загрожувало єї єствованя. Колиж Анґлія виступила із своєї проґрами і приєднала в Ревли для неї також Росию та змагає до настановленя в Македонії ґенерал-ґубернатора, бачить турецке населенє, що тут починають єго обкровувати по своїй думці. Тому живійші зпосеред турецкої суспільности починають думати над тим, щоби взяти справу збереженя цілости держави в свої руки і обезпечити єї конституцийним устроєм.

Але відносини на Балканьскім півострові не сприяють спокійному переобразованю турецкої держави на конституцийний лад. Ріжні народности Туреччини покористують ся сим розладом, щоби видобути ся зпід власти султана, а злучити ся з одною з тих малих балканьских держав, котрі також чатують на розклад Османьского царства. В Османьскім царстві появляли ся вже войскові бунти в Джемен, коли розходило ся о згноблене ворохобні в Арабії, а тепер ся ворохобня проявляє ся в европейских областях Туреччини. Ся ворохобня виступає з прапором ратованя державної цілости з підмогою конституцийного устрою. Отже можна сподівати ся, що султан задля того стане тим більше опирати ся всяким реформам задуманим европейскими державами.

Тимчасом Анґлія і Росия починають напирати на Туреччину, щоби она рішучим і скорим кроком переводила вимагані сими державами реформи, а то причинить ся до ще більшого запутаня справи на Балкані. Між Сербією, Болгариєю а Грециєю заострили ся вельми взаємини, бо кожда з тих держав виступає з своїми домаганями до Македонії, в котрій тепер проти султана бунтує ся войско і домагає ся від него конституцийного устрою. Все те вказує, що стоїмо на передодні поважних подій.

Новинки.

Львів, дня 20-го липня 1908

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів комітетови будови костела в Цьвіржи, мостиского повіта, запомогу в квоті 200 К.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский повернув в суботу вечером з Відня до Львова.

— **Іменованя.** П. Мініcтер скарбу іменував віцедиректором Зиґм. Яклиньского, директором в VIII кл. ранґи в етаті фабрик і урядів закупна тютюну. — П. Президент висшого Суду краєвого у Львові іменував практиканта рахункового висшого суду краєвого в Кракові Леоп. Шимонка рахунковим асистентом, а б. ґімназияльного суплента Ів. Витковского і окінченого матуриста Ів. Ґлязера рахунковими практикантами висшого суду краєвого у Львові. — Дирекция почт і телеґрафів іменувала окінчених ґімназиястів: Войт. Касину і Авр. Квеллера почтовими практикантами у Львові.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Від 20 липня с. р. запроваджує ся безпосередний турнусовий віз I і II кл. поміж Львовом і Бориславом при поїзді Ч. 1715/1220/1825 (Від'їзд зі Львова о год. 6 мін. 42 вечером, а приїзд до Борислава о год. 11 м. 42 в ночи) і з поворотом з Борислава до Львова при поїзді ч. 1812/1211/1712 (Від'їзд з Борислава о год. 3 мін. 43 рано, а приїзд до Львова о год. 7 мін. 29 рано).

— **Краєвий Виділ** виготовляє статут ради для краєвої культури, який має предложити на осінній сесиї галицкого Сойму до затвердженя.

— **З Сокаля.** Заходом місцевих товариств відбудуть ся дня 26 липня с. р. в сали „Народного Дому" вечерниці вокально музикальні в честь Тараса Шевченка. Початок о 8 ій годині вечером.

— **Вінчанє** п. Корнила Стрийского, укінченого богослова, з панною Наталкою Лукавецкою відбуло ся дня 18 в Надвірній в тамошній рускій церкві.

— **Сильна буря** з громами і зливою навістила вчера около 7-ої години вечером охрестність Самбора. Буря тревала майже годину.

— **Охорона курий перед лисом.** Оден з львівских міщан винайшов добрий спосіб охорони курий перед лисами, тхірами і тим подібними „приятелями" домашного птацтва. Він привязав когутови на шиї дзвінок, який відзиваючись в ночи в курнику, полохає закрадаючих ся лисів.

— **Нещастна пригода.** З Долини доносять: В Мизуни старім, віддаленім о кілька кільометрів від Долини, лучила ся оногди нещастна пригода. Именно Олена Кобецка, 19-лїтна, від року замужна женщина, пійшла набрати трохи глини на ґрунті, де добувають глину. Коли неуважно підсунула ся під сьвіжо вибитий підкоп, земля обірвала ся і засипала єї. Мимо безпроволочної помочи лїкарскої нещастна не прийшла вже до сьвідомости і вскорі померла.

— **Послїдна вистава псів** у Львові була дуже убога що до числа оказів, але зате мусїла визначати ся якостию виставлених песиків. Всїх псів було на виставі 96, а з них відзначено 82, отже лише 14 песиків остало без медалів і дипльомів.

— **Конкурс.** В лїцею з правом публичности тов-а „Руского Інститута для дївчат в Перемишли" є до наданя слїдуючі посади: 1) учительки з ґрупи історичної; 2) учительки з ґрупи фільольоґічної (нової); 3) учительки з ґрупи математично-природи: 4) учительки з кваліфікациєю до шкіл народних або виділових яко педаґоґічної настоятельки. На сю посаду може рефлектувати лиш учителька з педаґоґічним досьвідом в веденю дївчат в шкільнім віці в напрямі релїґійно-моральнім і патриотичнім; 5) учительки до конверзациї у францускій мові. — На перші 3 посади вимагає ся іспиту до шкіл середних. Поданя найпізнійше до 20 серпня с. р. під адресою: Виділ тов-а „Руский Інститут для дївчат" в Перемишли.

— **Виділ рускої захоронки** розписує конкурс з днем 1 вересня на посаду управительки в Захоронці у Львові. Від кандидатки вимагає ся дипльому з укінченого курсу Фребля. Панї, котрі окрім сего курсу укінчили семинар, мають першеньство. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся о близші інформациї до п. В. Коцовскої у Львові, ул. Калеча 3.

— **Про град на Поділю** пишуть: В Васильківцях під Гусятином падав вчерашного четверга так великий град, що старі люди такого не памятають. Одна грудка граду величини малого курячого яйця важила 3 декаґрами. В садах поробив град великі шкоди, ломлячи галузки дерев та обтрясаючи недостиглі ще овочі. Через се, що падав скісно, був рідкий і в поли не наробив великої шкоди. Трохи поломив та обтряс збіже та ярину в огороді прибив до землї. За то в хатах вибив богато вікон.

— **Про хмаролом в живецкім повітї** доносять тепер такі подробиці: Нещастне село Ющина лежить над потоком Юшинкою, що впадає до ріки Соли, і має понад 1000 мешканців. Краківскі ґазети доносять, що вчера дочислено ся вже 29 осіб, котрі погибли у воді, що забрала їх в часї сну. Оден 11-лїтний хлопець уратовав ся лише завдяки тому, що вода кинула єго на дерево. Мешкальних домів зни-

---

Лянда поїхав до села і вернув ся назад з порожним возом. Осип знав, що ще нині треба всьо збіже звязати й звести. Небо захмарилось, а далеко став гуркотіти грім.

Вже смеркало ся, і воздух був парний та важкий. Лянда знову поїхав з повним возом, а жінки вязали снопи, поки він не вернув ся. Їх звучні голоси доходили аж до Осипа.

Тимчасом вже так потемніло, що Осип ледви міг розріжнити драбини та коні, які виринали в сумерку. Коли послїдне збіже було на возї, женщини з граблями на плечах пішли впоперек крізь поля, а Лянда поїхав на гостинець.

Осип лишив ся сам один. Якийсь дивний сум наляг на тихі поля і лїси. Хмари робили ся чимраз густїйші, легкий вітрець доносив виразно гуркіт віддаляючого ся воза. Щось могутнього дишіло із сумовитої темряви, в якій щезли женщини і віз. Осип підвів ся і наслухував в напрямі, куди тарахкотів віз. Але він не думав про Лянду, лише про жінку. Не міг зрозуміти, як міг забрати ся з подвіря і серце єго боліло на гадку, що она певно сумніває ся о єго любови. Також погадав, що она тепер тїшить ся, коли єго прогнала. Всї ті гадки мішали ся неясно в єго голові, а притім єму все здавало ся, що жінка виростає перед ним із землї і що він до неї привязаний. З туги хотів до неї заговорити ніжно і погладити єї по лици. Але за хвилю вибухав знову гнївом і з лютости не знав, що з собою робити. Несьвідомо вибіг на поле і манівцями пустив ся за возом, що тарахкотів на дорозї.

Осип випередив Лянду значно і дожидаючи, аж він надїде, присїв в рові серед запорошених корчів. Серце товкло ся в нїм так сильно, що ледви міг віддихати. Думав про жінку і в кождій частині тїла чув страшний біль. Дивне бажанє ним заволодїло: хотів щось зробити — убити себе хотів, зарізати, але жінка мусить се бачити.... З горячковою радостию бавив ся тими гадками.

Та коли озирнув ся в темряві і почув запах землї і збіжа, посумнів і став плакати. Ціле житє немов з'осередило ся на місци, де торохтїв віз, а далекі ниви довкола щезли. Тихо — потім сильний скрипіт і шум, потім вистріл, оден і другий (се був удар коліс о камінє), і в души Осипа виринули спомини з цїлого житя, від найпершої молодости до нинїшного дня. І здавалось єму, що єго сонний мозок отрясає все те зі себе і всї сплячі спомини сполошили ся та розлетїлись роєм.

Віз наблизив ся до него.

Осип причаїв віддих. Пізнав зараз перед собою коні і Лянду, що витріскував батогом і свистав. Віз хитав ся, бо дорога була нерівна і камениста. Несказаний біль шиняв у грудех Осипа.

Дико як кіт вискочив з рова, коли віз переїхав попри него. Допав єго з заду, підскочив і спершись колїном о конець вистаючої драбини, чепив ся одною рукою в горі рубля, що привязаний кріпко притискав з гори снопи. Той рубель він сам витесав з молодого граба. Другою рукою відперезав зі себе ремінь, закинув єго на конець рубля, зробив петлю і встромив в неї голову по шию. Потім спустив ся цїлим тягарем свого тїла і почав молити ся..

Вся кров ударила до голови і єму здавалось, що нараз задззонило тисяч дзвонів. Щось твердого вхопило єго за горло. Хотів кричати, але тілько харчав, а той голос губив ся серед гуркоту воза. Щось веселого, але неясного мішало ся в єго гадках, потім стало всьо крутити ся довкола, плило, ворушилось і щезло. Немов луна пожежі блиснула ще в єго очах, але він про ніщо вже не думав. Поволи остиг і став трупом.

Лянда посвистував під носом, тріскав батогом і єму все здавало ся, немов тим разом наладував за богато, немов віз перехилює ся і драбини тріщать. — Алеж бо сего року гарне, важке зерно — подумав — буде намолотнє.

— Ну, тепер я привіз гарне, важке зерно! — крикнув до тещі, що з лїхтарнею в руці дивила ся з порога, коли зять заїзджав на подвірє.

щила вода 9, господарских будинків 20. Крім того погибло 36 штук худоби. Хмаролом, що був причиною катастрофи, кинув величезні маси води у глубокий яр, котрим пливе Ющинка. Яр є спадистий, тому води звалили ся з шумом на діл до ріки Соли і виповнили дно кітлини, на котрої склонах стояло кілька загород. По дорозї забрала богато зрубаного дерева, кинула его о стїни хат і стоділ, котрі звалили ся з тріском і в одній хвили сплили разом зі всїм, що було в середині. Стало ся се так швидко, що заки мешканцї поблизьких домів, котрі на перший гук поспішили на берег потока, вспіли збічи на діл, застали вже руїну.

— **Затроєнє мороженим.** Підчас послїдних кінних перегонів в Москві отруїло ся мороженим 150 осіб. Судово-лїкарске слїдство викрило, що морожене було приладжено три дні перед перегонами, а тому, що розтопило ся, білок зіпсував ся і був причиною нещастя.

— **Морскі розбійники.** На озері Мічіґен в північній Америці стала ся недавно пригода, що пригадує оповідання з попередних столїть про морских розбійників. „Nelle Johnson", пароход наладований деревом, пропав з порту Grand Haven, Mich, а властиво пірвав его другий корабель „Grate Seavey" і потягнув на отверте море. Сейчас вислано депеші і по довгих гляданях найдено наконець кораблї, пропавший з рабівничим, в однім малім порті власне в хвили, коли хотїли опускати пристань і виплисти на море. Американьский прибережний кружляк сейчас пустив ся за ними в погоню і допавши їх, візвав капітана рабівничого корабля, щоби піддав ся. Сей не послухав зазиву. Тодї спущено човен, обсаджений війском, котрий приплив до рабівничого пароходу, заняв его і арештував капітана Savey, котрого осаджено в вязници в Шікаґо. Коли тут его будуть судити яко морского розбійника, тоді его жде смерть, однако здає ся, так зле не буде.

— **Нові заробкові і господарскі Товариства.** В Войнилові основано „Поміч, господарско-торговельно-кредитове стоваришенє, зареєстроване з 20 кратною обмеж. пор." якого метою єсть: а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів в їх хосен; б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насіня і иньших землеплодів для своїх членів та в їх хосен; в) провадити для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами поживи для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів; г) займати ся перетворюванєм продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів; д) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм; е) удїляти лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу. — До дирекциї належать: Никола Дурбак, Ядь Белей, Олександер Чорненько. — В Білехівцях, дрогобицкого повіта, заложено „Спілку ощадности і позичок, стовар. зареєстр. з несбм. порукою". Головою заряду єсть місцевий парох о. Антін Лавровский.

— **Велика крадїж старинних монет.** В бібліотецї зимової палати в Петербурзї викрито крадїж старинних монет вартости около 60.000 рублїв. Завідателем бібліотеки є радник Щеґлов, его заступником радник Леман, який мав ключі від бібліотеки, а другим заступником підполковник Осташков. До комнат, де переховувано монети, входили часом возні, але з ними був все хтось з заряду, коли зозьме ся під розваґу, що на місце украдених монет і медалїв підставлювано фальсифікати. Задля того арештовано радника Лемана. Деякі з украдених монет і медалїв були унікати.

— **Конкурси.** Виділ „Шкільної Помочи" в Сокали прийме до своєї „Селяньскої Бурси" до 60 учеників ґімназиї, учительскої семінариї або виділової школи. Условя: Батько, взглядно опікун має бути членом „Шкільної Помочи" і обовязати ся сплатити за питомця 20 кор. місячно з гори, за що отримає ученик поміщенє, харч, сьвітло, опал, нагляд, провід домовий і поміч в науцї. Поданя з долученєм останного шкільного сьвідоцтва належить вносити найдальше до 15. серпня с. р. на руки о. Василя Левицкого, мітрата в Сокали, де можна засягнути близших пояснень.

— **Новий жіночий інститут в Тернополи.** Найдешевший у нас Інститут жіночий імени княгинї Ярославни заложено сими днями в Тернополи. Відїл вибраний з самих учителїв, вправних педаґоґів всїх тернопільских шкіл, дає найлучшу поруку, що взірцево буде вести той інститут. Інститутки, доньки сьвященників, урядників, учителїв і пр. будуть могли учащати до всїх тернопільских публичних або приватних шкіл. Зазначуємо, що в Тернополи основувалась французка лїцеальна школа проваджена французкими монахинями, та повстають курси ґімназияльні. Наколи до інституту ім. Ярославни зголосить ся більше число панночок, то заведе ся руский курс середних жіночих шкіл. В інституті буде подавати ся наука рідного краю, музики і пр. Мило також подати до відомости, що честна патриотка п. Кручковска жертвувала придбану довгою своєю працею прогарну і велику площу (15.000 К вартости) в найздоровійшій части міста коло оо. Єзуїтів і плянтів на будову дому сего інститута. Вповажані патриотичні родини! Зголошуйте сейчас свої цьвітиндонечки до інститута, який буде найдешевший зі всїх в краю, щоби той інститут можна ввести в житє від 1 вересня та відповідно до числа зголосивших ся наняти помешканє і упросити когось зі сьвященичих родин до домашного заряду. Жертви доконечні на будову інститута просимо слати на адресу: „Народний Дім" в Тернополи, а листи, зголошеня інформациї і пр. (залучаючи марку на відповідь) до о. Й. Застирця, ґімназия, Тернопіль.

— За 40 — 50 кор. місячної доплати прийме взірцевий Інститут жіночий ім. княгинї Ярославни в Тернополи невелике число панночок (за те старанна педаґоґічна опіка і вихованє), які будуть ходити до всїх публичних або приватних шкіл в Тернополи. (Є там взірцевий 6-клясов. французкий лїцей, ведений славнозвістними в Европі французк. монахинями, які мають свої школи на Українї і в Петербурзї для аристократ. родин, семінария жіноч. учительска, повстаюча жіноча ґімназия і пр.). Зголошуватись сейчас до о. Йосифа Застирця, проф. ґімназ. Тернопіль. Жертви на будову Інститута приймає: „Народний Дім" в Тернополи.

Телєґрами.

Відень 20 липня. Румуньский президент міністрів Стурдза прибув онодгі на Семеринґ і буде на обідї у бар. Еренталя. Вечером верне до Відня, а відтак від'їде до Карльсбаду.

Петербург 20 липня. Рада державна приймила буджет. В дискусиї міністер скарбу Коковцев вказав на надвишку 74 міліонів рублїв, з чого показує ся, що фінансове положенє держави поліпшило ся. Підчїс також, що знов повертає кредит российскої держави. Ще перед двома лїтами державна позичка стояла о 10 а навіть о 13 прц. низше як тепер.

Петербург 20 липня. Сесия ради державної вчера скінчила ся. Має зібрати ся на ново аж дня 18. жовтня.

Білград 20 липня. Король поручив знов Велимировичеви утворене кабінету.

Константинополь 20 липня. В Монастирі один офіцир кількома вистрілами зранив ґенерала Османа пашу, коли той в касарни відчитував успокоюючий приказ, дотикаючий теперішного руху. В Монастирі повтаряють ся дезерциї офіцирів і вояків.

Тегеран 20 липня. Особам, котрі схоронили ся до анґлїйского посольства, запевнив шах пошановане житя. Однако ті особи прогнано з краю і під анґлїйскою охороною відставлено до границї. Посольство італїяньске дало також захист великому числу збігцїв.

Новий Йорк 20 липня. Президент републики Гондурас доніс дня 17 с. м., що правительство републики побідило ворохобників, котрі по 10-дневній борбі, розбиті під Накаоме, утїкли до Сан Сальвадора.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави руской 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2 15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Фірма Полїсюк і Патрах зістала розвязана я яко основатель того інтересу проваджу тойже дальше під власною фірмою

Г. ПАТРАХ.

Прошу отже П. Т. Відбирателїв для критя запотребованя свого звернути ся до тойже помовї фірми **Г. Патрах,** котра істнує вже від 25 лїт і старає ся все о найлїпший товар для достарчуваня своїм відбирателям.

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкарня“ гарантую. Коси суть в тім роцї о много сильнїйше споряджені. — Коси не відповідаючі свому заданю відмiняю.

Цїнники на жадане висилаю. — Висилка наступає відворотною почтою лише за готівкою або за послїплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільограмових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тільно половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступає посилка цїлком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цїлком безплатно одну косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінцї цїлком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всїх країв европейских і заморских.

— — Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана. — —

Кос достарчую в видній формі краєвій і в довільних довгостях по слїдуючих цїнах:

Довгота цїлої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Цїна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3.—	3.20	3.40
На 5 клгр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос:

Довгість в цнтм.	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Цїна одної штуки сотиків .	60, 70, 76, 80	Бабка з молотком	К 2.40 сот.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).